

DE SCHAKEL

INFORMATIEBLAD VOOR OUDEREN IN DE GEMEENTE VENRAY
Jaargang 15   nummer 02   Februari 2000

Datum eerstvolgende uitgave: 25 febr. 2000

Kopij inzenden vóór 09 febr. 2000

INHOUD

- Alstublieft
- Column: Cocktail
- Feest ANBO groot succes
- Je bent... en je wilt wat
- (Op)voeding
- Gehandicaptenplatform
- Als ik 80 ben
- Agenda
- Voetgangers opgelet
- Wist u dat...?

ALSTUBLIEFT

In uw handen houdt u op dit moment het eerste exemplaar van het derde lustrum van De Schakel.

Zoals wij reeds berichtten in het voorgaande nummer hebben wij een paar kleine aanpassingen doorgevoerd, die naar wij hopen, ook door u als positief ervaren zullen worden.

De redactie blijft ernaar streven om De Schakel zo actueel mogelijk te houden en voor elk wat wils aan te bieden. Uw inbreng en mening zijn daarbij onontbeerlijk en stellen wij zeer op prijs.

Laat dus eens iets van u horen!

Wij van onze kant zullen ons best doen om u in dit lustrumjaar optimale leesgenoegens te verschaffen.

De redactie

COLUMN

COCKTAIL

Een huwelijk wordt wel eens vergeleken met een cocktail - een mengsel van liefde, zekerheid, vast gezelschap, seksuele bevrediging en ouderschap. Maar in welk glas schenk je zo'n cocktail? Het traditionele tweeoudergezin is niet meer alleen zaligmakend, want samenwonen, eenoudergezin, stiefgezin, lat-relatie zijn ook veel gebruikte glazen.

De samenstelling van de cocktail verandert ook steeds vaker. Ouderschap wordt niet altijd meer als hoogste goed ervaren. Kinderloos blijven is een steeds meer voorkomende keuze. Van de generatie van na 1970 zal 21 procent geen kinderen krijgen. Niet altijd een bewuste keuze, onvruchtbaarheid en te lang uitstel zijn er ook debet aan.

Ook de zekerheid in de cocktail komt in het geding. Men denkt niet meer aan een huwelijk of samenwonen voor het leven. Ze zien wel hoe lang het standhoudt

De ontwikkelingen op dit gebied gaan steeds verder. Vrouwen blijven buitenshuis werken en carrière maken. De nieuwe generatie van vrouwen heeft een hoger opleidingsniveau dan de mannen.

Ik denk dat het hoog tijd wordt, dat de overheid en het bedrijfsleven hun beleid daarop beter gaan afstemmen. Meer kinderopvang en andere faciliteiten, meer mogelijkheden voor de werkende man om een gedeelte van de opvoeding en verzorging van de kinderen op zich te nemen.

Als dat niet gebeurt zullen er nog lang oppasoma's en oppas-opa's nodig zijn.

En moeten die zelf niet langer blijven werken?

Maria Lenkens-Ermens

FEEST ANBO GROOT SUCCES

Op Onnozele-Kinderen, 28 december 1999 – in de vorige eeuw dus – heeft de ANBO Afdeling Venray met een groot aantal mensen het afscheid van het millennium gevierd.

Leden hadden zich van tevoren moeten aanmelden om zo de organisatoren de kans te geven alles goed voor te bereiden.

Door de medewerking van de klederdrachtgroep "Noord-Limburg" die een demonstratie – of beter gezegd meerdere demonstraties – gaf van hoe men vroeger in het Venrayse gekleed placht te zijn, kreeg het feest een bepaald bijzonder aangenaam cachet.

Ook door de bereidwillige muzikale medewerking van de heer Jac. Spreeuwenberg werd het afscheid van het millennium op waardige wijze gevierd. Zijn bijdrage zorgde voor min of meer voortdurende achtergrondmuziek die iedereen aansprak.

Een van de leden had de stoute schoenen aangetrokken om ondanks al het gepraat over de laatste honderd jaar toch nog op de geschiedenis van de mens sinds het jaar duizend terug te blikken.

Het aantal mensen dat in het amateuristisch geschiedkundig verhaal genoemd werd was op de vingers van één hand te tellen. De oppervlakkigheid en het feit dat het verhaal "erg kort door de bocht" ging deden er zo op het eind van het jaar niet zoveel toe.

Het zal voor geen enkele vereniging moeilijk zijn om een excuus te vinden voor een feest, zoals dat door de ANBO tot genoegen van iedereen gevierd werd.

De voorzitter van de ANBO, afdeling Venray, mevrouw Maria Theuws-Raedts, nam de gelegenheid te baat om alle leden een goed uiteinde en een voorspoedig 2000 te wensen.

Het is de wens van velen dat de samenwerking van alle groeperingen in 2000 tot grote bloei mag komen.

Jan Beerens

JE BENT ... EN JE WILT WAT

Van een onderneming in Venray ontving de redactie een verzoek om eens aan de lezers van De Schakel te vragen of er onder hen misschien mensen zijn die de personeelsproblemen van de onderneming willen helpen oplossen.

Zij vragen namelijk personen die fit genoeg zijn en in staat een auto te besturen voor het be- en verzorgen van boodschappen op woensdag t/m zaterdag.

Zij bieden ook nog een beloning volgens de geldende C.A.O.

☞ Bent u geïnteresseerd neem dan telefonisch contact op met **telefoon: (0478)–516575** en u krijgt alle gewenst informatie!

(OP)VOEDING

Grootouders en kleinkinderen. Twee generaties die niet alleen qua leeftijd veel verschillen. Met name de tijd waarin de grootouders zijn opgegroeid, is wel even anders dan die waarin hun kleinkinderen nu opgroeien. Dat verschil is best interessant en brengt met zich dat beide generaties nog het nodige van elkaar kunnen leren, mits ze daarvoor willen openstaan natuurlijk.

En zo kan het gebeuren dat als kleinkinderen bij hun grootouders komen logeren, opa en oma van de gelegenheid gebruikmaken - op hun manier en soms zelfs onbewust - een bijdrage te leveren aan de opvoeding van hun kleinkinderen.

Maar andersom gebeurt dat ook, in die zin, dat de kleinkinderen opa en oma wat dingen van deze tijd bijbrengen.

Want wat doe je als je twee van je kleinkinderen (8 en 4 jaar) tijdens een weekend in augustus te logeren hebt? Je bedenkt van alles om er voor te zorgen dat ze het gezellig vinden en vooral dat ze zich niet zullen vervelen.

Een van de dingen die je dan bedenkt is buitenshuis te gaan eten. Je hoeft niet te vragen of de kleinkinderen het daarmee eens zullen

zijn. Gewoon de Maasheseweg op rijden en bij het zien van het eerste het beste verwijzingsbord gaat er al een gejuich op: "Hoi, we gaan naar Mc-Donald". Daarmee alleen al maken opa en oma een goeie beurt.

De auto parkeren en hup naar binnen. Bij het openmaken van de toegangsdeur valt opa meteen de zware rook- en friteslucht op die zich een weg naar buiten poogt te banen. De kleinkinderen valt dit natuurlijk niet op. Zij weten kennelijk de weg en stormen op

de toonbank af. Opa en oma komen er wat onwennig bijstaan en willen eerst eens even rustig bekijken wat er zoal op de borden wordt aanprezen.

Terwijl zij de consumptiemogelijkheden nog aan het bestuderen zijn, roepen de kinderen al: ik een happy meal met een hamburger en een cola, en ik ook, maar dan met kip-nuggets en seven-up. Hieruit spreekt ervaring, dat is duidelijk.

Met opa en oma is het iets anders gesteld. Zij voelen zich wat onwennig in deze omgeving en houden niet van kleffe broodjes en vette toestanden. Het excuus van cholesterolgehalte en bloeddruk ligt daarbij voor de hand en dus blijft het bij koffie en thee.

De kleinkinderen kunnen zich daarover niet drukmaken en zien uit naar een kartonnen doos waarin al het lekkers dat ze besteld hebben, wordt ingepakt om die vervolgens aan een tafeltje, drie meter verderop, weer uit te pakken. Oma biedt aan te helpen bij het openmaken, maar dat is niet nodig.

De ervaring spreekt ook nu weer voor zich. Zelfs op het aanbod om het dekseltje van de drinkbeker af te halen volgt onmiddellijk een correctie door een van de kleintjes.

"Nee opa, dat dekseltje moet erop blijven zitten; je kunt het rietje er doorheen steken, kijk maar".

Er zit dus niets anders op, dan toe te kijken hoe de kleinkinderen enthousiast aan hun voerdoos beginnen, om vervolgens hun eetlust te zien zakken naargelang de doos meer van zijn inhoud prijsgeeft, de hoeveelheid verpakkingsmateriaal op het tafeltje toeneemt en de frites en de kip-nuggets de temperatuur aannemen die ze al hadden vlak voordat ze in de hete frituurpan werden geknikkerd.

Opa kijkt het etablissement eens goed rond. Het is niet druk en de zware rook- en friteslucht is nog steeds dominant aanwezig; de keuken en de aanwezige rokers zorgen ervoor dat dit zo blijft.

Hij ontdekt achterin een tafeltje voor niet-rokers met daarboven twee bruin aangeslagen luchtroosters. Geen wonder denkt hij, want alle rook moet via dat niet-rokers-tafeltje naar buiten gezogen worden. Domme constructie.

Ondertussen dat opa en oma zich over de laatste restjes koudgeworden frites en kip-nuggets ontfermen en vervolgens al het verpakkingsmateriaal in de afvalbak proppen, rennen de kleinkinderen naar buiten om zich te gaan vermaken in de ballenbak.

Op de weg naar huis constateren oma en opa nog, dat in de berm langs de Maasheseweg heel wat verpakkingsmateriaal van de Mc-Drive ligt. Weggegooid door grote mensen?

Wat zouden die tegen hun (klein)kinderen gezegd hebben? Misschien wel helemaal niets.

Gerard Remmers

GEHANDICAPTENPLATFORM (GPV) VENRAY

Allereerst: het GPV wenst u en de uwen alle goeds voor 2000.

Een recente vraag aan het GPV: hebben jullie ook iets gedaan op de Internationale Gehandicapdendag?

Ja, ook wij hebben aandacht besteed aan de Internationale Gehandicapdendag in Europa op 3 december 1999.

In heel Nederland werden op die dag petitie aangeboden aan gemeentebesturen.

Hier in Venray zijn wij met vier bestuursleden van het GPV die ochtend op bezoek geweest bij wethouder F. Janssen, die toen het gehandicaptenbeleid in zijn portefeuille had.

Wij hebben de wethouder het document *Speer- punten voor Gelijke Kansen 2000* aangeboden.

Hierin staan allerlei onderwerpen genoemd die belangrijk zijn voor mensen met een functiebeperking en/of chronische ziekte. Onderwerpen als toegankelijkheid van gebouwen, mobiliteit, arbeid en inkomen. Het is daarbij van belang dat het gemeentebestuur samen met het GPV maatregelen neemt, die bijdragen aan een verbeterde positie van mensen met een functiebeperking en/of chronische ziekte.

Daarvoor is wederzijdse inspanning nodig, wat wij verwoord hebben in een begeleidende brief bij het document.

De voorzitter van het GPV heeft de begeleidende brief voorgelezen tijdens het bezoek aan de wethouder.

Daarmee heeft hij het belang van dit document extra benadrukt en een blijvende goede samenwerking tussen gemeente en GPV bij de uitvoering van de maatregelen bepleit.

Zowel de wethouder als het aanwezige afdelingshoofd Welzijn onderstreepten het belang van een goede samenwerking. Het GPV en de gemeente zijn van mening, dat goede communicatie een eerste vereiste is.

Wilt u meer informatie, een vraag stellen of iets signaleren waarvan u denkt dat het Gehandicaptenplatform er iets aan kan doen, bel dan **telefoon: (0478)- 584444**. U krijgt dan iemand van de Algemene Hulpdienst aan de telefoon.

Via de Algemene Hulpdienst wordt uw vraag of signalering aangenomen, geregistreerd en doorgegeven aan het Gehandicaptenplatform. U kunt bellen van maandag tot en met vrijdag tussen 09.00 – 12.00 uur.

ALS IK 80 BEN

Volgens onze belofte volgt hier het opstel dat de tweede prijs won van de opstelwedstrijd voor kinderen van de basisscholen in het kader van het Jaar van de Ouderen.

Het is van de hand van:

Charlotte Koopal van "De Landweert"

Toen ik 12 was moest ik eens een opstel schrijven over hoe de wereld er uit zou zien als ik tachtig was.

Nu ben ik het en mijn leven lijkt verdacht veel op mijn opstel van toen. Toevallig?

Nee, ik denk van niet.

Op mijn 12e wist ik heel goed wat er met de aarde aan de hand was. Bomen werden gekapt, de ozonlaag ging stuk door alle uitlaatgassen.

Ja, oké, in mijn opstel heb ik er wel wat bij verzonnen. Over zuurstofflessen die iedereen op zijn rug had. En kapjes voor de neus van ieder mens, omdat steden boven op vuilnisbelten gebouwd zouden zijn. Want de wereld zou vies en vervuild zijn.

Maar voor de ozonlaag, dacht ik, zouden ze over 68 jaar wel een oplossing hebben. Iedereen op skeelers, dacht ik toen. Grappig eigenlijk, dat een verhaal dat zo gefantaseerd is, toch een deel de waarheid spreekt.

De wereld is steeds meer achteruitgegaan. De wereld stinkt. Niet letterlijk, maar het stinkt, dat de natuur kapot wordt gemaakt. En de ozonlaag? Nee, daar is geen oplossing voor gekomen. Er komen steeds meer en meer auto's.

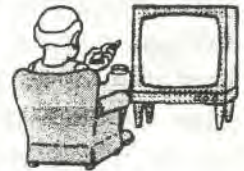
En mijn leven? Mijn man is drie jaar geleden overleden op 81-jarige leeftijd. Ik heb 1 zoon en 2 dochters. Dat zijn heel veel kinderen in deze maatschappij. Eén kind per gezin is nu normaal

Mensen werken veel te hard. Ze hebben geen vrije tijd. Als je door de stad loopt, zie je overal mensen zich haasten. Niemand neemt de tijd voor zichzelf en anderen.

Hoe de randstad vroeger was, zo is de hele wereld nu.

En toch zijn er ook dingen niet veranderd. Kinderen moeten nog steeds 5 dagen in de week naar school. Misschien normaal nu, maar op mijn 12^e dacht ik dat ook de scholen er over 68 jaar anders uit zouden zien. Computers voor elk kind zouden er komen. En faxen, zodat de kinderen niet meer met elkaar hoefden te praten. En volgens mij heb ik gelijk gekregen. Ja, volgens mij.

Ik ben al oud en heb sinds 45 jaar geen school meer van binnen gezien.

Wat ook hetzelfde is gebleven, is het hebbige van de mens. Maar het is nu nog veel erger. Er zijn euro's als geld. Niemand kent meer anders. Vreemd toch, op mijn 12e hadden we nog guldens en kwartjes. Ik heb van alles iets bewaard. Alle muntstukken een paar keer. En alle briefjes één keer. Maar dat doet er ook niet toe.

Terug naar het geld en het willen hebben van de mens.

Er is veel oorlog. En iedereen wil meer dan de ander hebben. Met de economie gaat het goed. Dat moet ik zeggen. Maar ja, wat wil je als iedereen alleen nog daar mee bezig is.

Toen ik 12 was, vertelde mijn leraar een keer, dat hij dacht dat de economie achteruit zou gaan. Toen al geloofde ik dat niet. Ik heb ook mijn opstel geschreven, dat dat niet zou gebeuren.

Als ik daaraan terugdenk, aan die tijd, mijn jeugd, doet het toch wel een beetje pijn. Toen was alles zo zorgeloos voor mij. Oké, ik heb geluk gehad. Ik woon nog in mijn eigen huis. Loop nog goed en ga zelfs nog elke maand een keer naar bejaardengym. Klinkt ouderwets, is het ook, maar het voelt goed.

Bijna al mijn vriendinnen zijn dood. Ik ben best eenzaam, maar op gym zijn allemaal oude mensen.

Ook mijn familie komt bijna elke maand naar me toe. Ook komt mijn kleinzoon elke vakantie bij me logeren. Hij woont bijna bij me. We wonen dichtbij elkaar in de buurt. En omdat zijn ouders werken, pas ik vaak op hem. Dan halen we oude fotoboeken van zolder en dan vertel ik hem van vroeger. Alles wat ik mij kan herinneren vertel ik hem. Ik doe dat niet alleen om hem een plezier te doen, maar ook om te zorgen, dat ik het niet zal vergeten. Want de herinneringen van mijn jeugd zijn de mooiste herinneringen van mijn hele leven. En als ik het vertel, dan is het net alsof ik er weer bij ben. Alsof ik het weer beleef. Alsof het weer vroeger is. En dan is het voor heel even weer écht vroeger.

AGENDA

Onder dit kopje zullen wij trachten u in elke editie een overzicht te

geven van activiteiten en evenementen van ANBO, KBO en andere organisaties van senioren.

⇒ In week 5 (30 januari – 5 februari) zal de **KBO** de contributie ad f 17,50 per lid gaan innen. Uiteraard geldt dit alleen voor die leden die hiervoor machtiging verleenden. Degenen die de voorkeur geven aan zelf overboeken gelieven dit te doen op **bankrekening: 17.39.14.144**. t.n.v. KBO Venray-Kom.

Ook houders van een postrekening kunnen hierop rechtstreeks overboeken!

Heeft u vragen? Bel dan met: G. van Meijel
telefoon: 58 63 89.

⇒ **Dinsdag 15 februari.** Voordracht "Natuurvriendelijke tuinen"

Op uitnodiging van de **ANBO** houdt een medewerker van het Samenwerkingsverband Milieuvoorlichting Limburg een voordracht over de aanleg van een natuurvriendelijke tuin en welke zaken en middelen daarbij van invloed zijn op ons milieu.

De voordracht begint om 14.00 uur in De Kemphaan.

⇒ **Donderdag 24 februari.** Themadag "Hebben wij het wel goed gedaan?"

Voor deze themadag, die duurt van 10.00 – 16.00 uur, over veranderingen in kerk en samenleving nodigt de **KBO-Limburg** u uit in Cultureel Centrum "t Gasthous", Gasthuisstraat 25 in Horst.

De kosten voor deelname bedragen:
voor leden f 17,50,
voor niet-leden - 22,50.

Wilt u meedoen, schrijf dan vóór 1 februari in bij:

dhr. A. Hijn,
Stationsweg 9,
5802 AA Venray.

Telefoon: 58 27 34

VOETGANGERS OPGELET.

In juni van dit jaar hebben we in De Schakel aandacht besteed aan de reconstructie van de Langeweg en aan de nieuwe verkeerssituatie die daar is ontstaan.

We hebben daarbij vermeld, dat de Seniorenraad in een brief aan het college van burgemeester en wethouders heeft laten weten het niet eens te zijn met het feit dat de kruising Merseloseweg/Langeweg voorrangskruising is geworden en dat de voetgangersoversteekplaatsen en de vluchtheuvels daar ter plaatse zijn verdwenen.

Het heeft wel erg lang geduurd voordat de gemeente op genoemde brief een antwoord stuurde, maar eind september was het dan zover.

Het antwoord komt er op neer, dat nader wordt onderzocht of aanpassing van de voorrangssituatie nodig is. Ten aanzien van de oversteekplaatsen en de vluchtheuvels is de gemeente van mening, dat door de versmalling van het wegdek de oversteeklengte van de Langeweg dusdanig is afgenomen, dat vluchtheuvels overbodig zijn geworden.

Voor het oversteken van de kruisingen met de Langeweg kunnen voetgangers en rolstoelers gebruik maken van de verhoogde plateaus op die kruisingen, aldus het antwoord van de gemeente.

De Seniorenraad juicht een onderzoek naar de situatie op de Merseloseweg/Langeweg toe, maar handhaaft vooralsnog zijn mening, dat deze voorrangskruising gevaarlijke situaties oplevert, hetgeen is bevestigd door de vele "bijna-aanrijdingen" die zich ter plekke al hebben voorgedaan.

Minder enthousiast is de Seniorenraad over de benadering van de gemeente wat betreft het oversteken van de kruisingen met de Langeweg door voetgangers en rolstoelers. Bovendien is de uitkomst van die benadering ook al herkenbaar bij de reconstructies in de Raadhuisstraat en op de kruising Raadhuisstraat/Stationsweg, waarbij ook de vluchtheuvels en oversteekplaatsen verdwenen zijn.

Wat er bij de volgende reconstructies gaat gebeuren laat zich dan ook gemakkelijk raden.

De Seniorenraad is over deze ontwikkelingen zeer bezorgd en is van mening, dat op deze manier bij de gemeente onvoldoende aandacht bestaat voor de veiligheid van de (oudere) voetgangers en de rolstoelers als verkeersdeelnemers. De Seniorenraad heeft dit dan ook schriftelijk onder de aandacht van het col-

lege gebracht in de hoop dat op dit punt het beleid zal worden aangepast.

Commissie Politiek en Ouderen

WIST U DAT...?

- er een Permanent make-up bestaat, die drie tot vijf jaar zichtbaar blijft?
- er wereldwijd elke seconde vijf baby's geboren worden?
- er in ons lichaam ongeveer 50.000 verschillende membraaneiwitten zitten en dat de wetenschappers van de meeste hiervan nog bijna niets af weten? Ze weten niet hoe ze er uit zien en hoe ze werken.
- u bij Stichting Plint in Eindhoven een katoenen kussensloop kunt bestellen met een gedicht erop?
- goede doelen zoals kankerbestrijding, Rode Kruis, Hartstichting enz. meer dan 300 miljoen gulden per jaar ontvangen uit nalatenschappen?

COLOFON

Jaargang 15

Nummer 2

De Schakel is een contact- en informatieblad voor alle senioren en belangstellenden in de gemeente Venray. De Schakel verschijnt 10 maal per jaar in een oplage van 2000.

Redactieleden:

Paul Rippe, Fredie Heintjes-Reijnen, Maria Lenkens-Ermens, Margriet Halverhout-Sibon, Sjef Martens, Piet Theuws, George Dobbelaer.

Grafische vormgeving en audioverzorging:

Gerrit Schoonderbeek
Postbus 24, 5800 AA, Venray.
Tel. 0478 - 51 65 75 | Fax. 0478 - 51 65 76

Drukwerk:

N.L.W.-bedrijven
Smakterweg 19, 5804 AE, Venray.
Tel. 0478 - 55 23 08 | Fax. 0478 - 55 23 24

Redactiesecretariaat:

Dennenoord 9, 5801 SV, Venray.
Tel. 0478 - 58 28 34